

ת"פ 42866/12/14 - מדינת ישראל נגד מ ד

בית משפט השלום בנתניה

07 אוקטובר 2015

ת"פ 42866-12-14 מדינת ישראל נ' ד

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה
נגד
הנאשם
מ ד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד טל חיים ניסנוב

הנאשם בעצמו וב"כ עוה"ד שי לוי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין -

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ובשתי עבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) + 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, עובר לאירועים נושא כתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג, שהתגוררו בדירה משותפת ולהם שלוש בנות קטינות.

בתאריך 12/12/14, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת בבית הוריה והנאשם התקשר וביקש ממנה להגיע הביתה. בתגובה אמרה המתלוננת כי היא חוששת שהנאשם יכה אותה ומשך מעדיפה להישאר בבית הוריה. בהמשך לכך אמר הנאשם למתלוננת: "את חושבת שאני לא אמצא אותך אם תתחבאי שם?"

בתאריך 14/12/14, התגלע סכסוך בין בני הזוג על רקע מחלוקות כספיות. בנסיבות אלו, אחז הנאשם

עמוד 1

בכבל חשמל של מטען טלפון סלולרי, השליכו לעבר המתלוננת ופגע בברכה.

כשלוש שנים עובר לאירוע מושא האישום הראשון, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, בעת ששהו הנאשם והמתלוננת, שהייתה בחודשי הריון מתקדמים, בבית הורי הנאשם, התגלע ויכוח בין השניים וזאת כשהנאשם מצוי תחת השפעת אלכוהול. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה בידיו.

2. בהמשך להבנות אליהן הגיעו הצדדים, לאחר הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, נתבקש שרות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים -

3. המאשימה טוענת כי קיימת במקרה דנן פגיעה של ממש בערכים המוגנים וכי מתחם העונש ההולם הנוגע לעבירות נשוא כתב האישום נע בין 8 ל - 14 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, נוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם, סבורה המאשימה כי יש מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

לשיטת התובעת, יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה לצד עבודות שרות לתועלת הציבור.

4. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו את העובדה שכתב האישום תוקן בצורה משמעותית לקולא, על רקע קשיים ראייתיים. כן טען כי יש ליתן משקל לנטילת האחריות מצידו של הנאשם באופן שחסך מן הזמן השיפוטי ומנע את הצורך בהעדת המתלוננת.

לשיטת הסנגור, אין לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, ונוכח המצב הנוכחי התקין בין בני הזוג והרקע הכלכלי העומד בבסיס ביצוע העבירות, יש להסתפק בהטלת עונש צופה פני עתיד ולהמנע מהטלת עבודות שרות לתועלת הציבור.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

5. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

6. ערך חברתי משמעותי המוגן בעבירות נשוא תיק זה הנו הצורך לספק לכל אדם הגנה מפני תקיפה אלימה, העלולה לסכן את בריאותו, להפר את שלווה נפשו ולערער את תחושת הביטחון שלו. צורך זה מקבל משנה תוקף עת עסקינן בעבירות אלימות בתוך המשפחה. יש להגן על נשים המצויות במסגרת התא המשפחתי מפני תקיפות אלימות מצד בני זוגן, תקיפות המתרחשות לא אחת בתוככי חדרים, תוך ניצול פגיעותן וחולשתן של בנות הזוג. החשיבות החברתית במתן הגנה ראויה לנשים במסגרת המשפחתית מועצמת נוכח חששן המובנה של הנשים להתלונן נגד תוקפיהן, חשש הנובע מפחד מפני הישנות האלימות כמו גם מתלותן המתמשכת של הנשים בבן הזוג האלים.
7. ערכים מוגנים נוספים הכרוכים בעבירות נשוא תיק זה, הנם אינטרס החברה בהגנה על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, לצד האינטרס החברתי הנוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט.
8. מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, הרי שאין הם מצויים ברף החומרה העליון ופגיעתם בערכים המוגנים איננה מן הקשות.
- תוכן האיום נושא האישום הראשון אינו כולל בחובו איום מפורש בנקיטת אלימות כלפי המתלוננת אלא עסקינן באיום מרומז שנאמר בתגובה לדברי המתלוננת.
- באשר לאירועי התקיפה, אין מדובר במעשי עבירה שתוכננו מראש אלא בתקיפות ברף חומרה נמוך, אשר התרחשו בלהט ויכוח שהתגלע בין בני הזוג. תקיפתה של המתלוננת כללה במקרה אחד השלכת כבל חשמלי לעבר המתלוננת ובמקרה אחר את דחיפתה של המתלוננת, ברם לא נגרמו למתלוננת חבלות ופוטנציאל הנזק של מעשי הנאשם הנו מוגבל.
9. הפסיקה הנוגעת לענישה בגין העבירות נשוא התיק דן הנה רבה ומגוונת וברי כי בסופו של יום ייקבע מתחם העונש ההולם בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו.
10. לאחר שנתתי דעתי לגזרי דין שנתנו במקרים דומים, ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים אלו, סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהמעשים נשוא כתב האישום נע בין עונש הצופה פני עתיד לבין תקופת מאסר קצרה, אשר יכול ותרוצה בדרך של עבודות שרות.
11. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.
12. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן

קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

א. הנאשם כבן 28, יליד אתיופיה, אב לשלושה ילדים, עובד מזה כשנתיים כמחסנאי בחברה למשקאות קלים.

ב. לחובת הנאשם הרשעות קודמות ישנות יחסית בגין עבירות אלימות משנת 2005 ומשנת 2006. עם זאת, נראה כי מאז תחילת שנת 2006 לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות ואין תלויים ועומדים כנגדו תיקים חדשים, פרט לתיקים נושא כתב האישום דנן.

ג. בהתאם לאמור בתסקיר קצין המבחן, הנאשם נוטל אחריות על מעשיו ומביע חרטה בגינם. נראה כי העבירות שבוצעו בחודש דצמבר 2014, בוצעו בתקופה חריגה ולחוצה, על רקע לידת תינוקת חדשה במשפחה, כאשר הנאשם התקשה לעמוד בלחצים הכרוכים במצב הכלכלי שנוצר. משיחת המתלוננת עם קצין המבחן, עולה כי כיום בני הזוג מגלים יותר הבנה אחד כלפי השני, מתנהלים בבגרות רבה יותר, כאשר האירועים נושא כתב האישום חריגים להתנהלות הנאשם דרך כלל. עוד ציינה המתלוננת, כי כיום הנאשם נמנע משימוש באלכוהול והיא איננה חוששת מפניו. בהקשר זה אוסיף, כי אף בדבריה בפני בית המשפט, מסרה המתלוננת כי היא איננה חוששת מהנאשם ואיננה חפצה בענישתו (ע' 6 ש' 23).

להתרשמות שרות המבחן, ההליכים שננקטו נגד הנאשם העמידו את הנאשם על חומרת מעשיו והוא הבין את טעויותיו ועושה מאמץ להתנהל אחרת. עוד צוין, כי חל שיפור במצבם הכלכלי של בני הזוג.

בשקלול גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, סבור שרות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה, כיום, הנו נמוך. לאור זאת, ובשים לב לכך שמאז שנת 2006 הנאשם לא הורשע בפלילים, לצד רצון בני הזוג להמשיך בחיים משותפים והיעדר פניות להתערבות טיפולית, המלצת שרות המבחן היא להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי מרתיע.

ד. הנאשם בחר ליטול אחריות על מעשיו ולהודות בכתב האישום המתוקן ללא צורך בשמיעת ראיות. בכך חסך הנאשם מן הזמן השיפוטי ומזמנם של עדי התביעה.

ה. כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא, על רקע קשיים ראייתיים והנאשם נאלץ להתמודד בתחילת ההליך עם אישומים חמורים בהרבה מאלו בהם הורשע בסופו של יום.

13. **נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם על אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה או על כל עבירת אלימות.

בשים לב למצבם העדכני של הנאשם והמתלוננת, לכך שהם חולקים משק בית משותף ולכך שהקושי הכלכלי עמד, ככל הנראה, בבסיס העבירות מושא כתב האישום, אינני מוצאת מקום להטיל על הנאשם ענישה בעלת רכיב כלכלי. לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי ענישה מעין זו איננה מומלצת גם על ידי שרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד תשרי תשע"ו, 07/10/2015 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נוכח סיום ההליך הפלילי, אין עוד עילה להחזקת כספי הפקדון בקופת ביהמ"ש.

לבקשת הנאשם יועבר סכום הפקדון לעוה"ד לוי בכפוף לכל דין או להוראה משפטית מחייבת אחרת.

המזכירות תסרוק את ת/1.

ניתנה והודעה היום כ"ד תשרי תשע"ו, 07/10/2015 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

